

ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 27 februari 2008

van **TINNE ROMBOUTS**

Voor heel wat lokale verenigingen, in het bijzonder voor het jeugdwerk, vormt een eigen en aangepaste infrastructuur een cruciaal en voorwaardelijk gegeven. De voorbije decennia is de situatie van deze “lokalen” grondig gewijzigd. Er zijn daarvoor een aantal duidelijke redenen, o.a.

- De comfortverwachtingen van leiding en leden (en ouders). Deze liggen beduidend hoger, alhoewel het jeugdwerk in deze nog erg bescheiden blijft. Gelukkig maar;
- De terugtrekkende parochies, scholen en andere maatschappelijke verbanden. Het bieden van huisvesting voor het jeugdwerk is zeker geen vanzelfsprekendheid meer, niet alleen door de kosten maar ook door een wijziging in het maatschappelijk bestel, met o.a. een verdwijnende verzuiling;
- Een veel sterkere aanwezigheid van de lokale besturen, die via hun jeugd(werk)beleidsplannen expliciet aandacht besteden aan jeugdruimte en – ondersteund door de laatste aanpassingen aan het decreet – ook aan jeugdwerkinfrastructuur.

Maar de allerbelangrijkste impact mag zeker worden toebedeeld aan de steeds maar meer en ingrijpender aanwezigheid van allerlei regels, vaak maar niet uitsluitend gericht op veiligheidsaspecten.

Het specifieke probleem van (brand)veiligheid van verenigingleven vormt hierbij een heel bijzondere uitdaging. Ik ben hierover al verschillende malen ondervraagd in de Commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaamse Parlement. Ook in een gespreksronde die ik organiseerde in 2007 met o.a. de Vereniging van Vlaamse Provincies en de centrumsteden, dook dit onderwerp bijna steeds op.

Vanuit het grote belang dat ik hecht aan het verenigingsleven en het jeugdwerk in het bijzonder, heb ik mij bereid verklaard om dit complexe probleem systematisch aan te pakken.

De bevoegdheidsverdeling over de veiligheidsaspecten van verenigingslokalen in Vlaanderen is bijzonder complex met verschillende overheden die ieder hun rol spelen en hierop een invloed (kunnen) hebben. Diverse beleidsniveaus zijn bevoegd en er bestaan diverse lokale reglementen naargelang de gemeente waarin de vereniging actief is. Hierbij komt nog dat sommige reglementeringen niet afgestemd zijn op de werkelijke noden en vragen van verenigingen.

Daarbij ben ik me zeer bewust van de mogelijke gevaren die hierbij kunnen opduiken. Dit noodt tot voorzichtigheid bij het verkennen, opperen, ontwikkelen van mogelijke normen of reglementeringen. Deze behoedzaamheid heeft verschillende redenen. Ik wil door het formeel en officieel agenderen van dit onderwerp geen ongewenste effecten, bijv. door een normering die door zijn aard en omvang onaangepast en dus ook ondraaglijk wordt voor het verenigingsleven. Dit kan ongewild, omdat aspecten zoals veiligheid en aansprakelijkheid hun eigen leven kunnen leiden en zo ontsnappen aan een goedbedoeld beleid.

1. Eind december werd een onderzoek naar de veiligheid van verenigingslokalen in de sectoren Cultuur, Jeugdwerk en Sport werd in december 2007 uitgeschreven. Het onderzoek wordt uitgevoerd in de periode januari 2008 tot juni 2008. Concrete resultaten zijn er dus op dit ogenblik nog niet
Het doel van het onderzoek is om zicht te krijgen op de bevoegdheden in deze materie van de verschillende bestuursniveaus, de problematiek in kaart te brengen en hiaten in regelgeving en

uitvoering op te lijsten. Dit moet resulteren in een antwoord op de vraag of er nood is aan een bijkomend regelgevend initiatief van de Vlaamse overheid.

2. Meer concreet heeft de studieopdracht volgende doelstellingen meegekregen:
 - Een kwantitatieve en kwalitatieve inventaris/duiding van het onderzoeksonderwerp, met aandacht voor de diversiteit in de verschillende verenigingssectoren (jeugd, sport, sociaal-cultureel werk).
 - Een beschrijving van de aard en omvang van de knelpunten met betrekking tot veiligheid in verenigingslokalen, gedifferentieerd naar de betrokken sectoren.
 - Een inventaris en duiding van de verantwoordelijkheden van de betrokken overheden;
 - Een inventaris van de problemen en uitdagingen die zich stellen in de verhouding tussen de veiligheid van deze lokalen en de rol, opdracht en bevoegdheden van de relevante overheden. Hierbij een overzicht geven van de hiaten en de specifieke knelpunten in de bestaande regelgeving en de noden die hieruit kunnen worden afgeleid, zowel vanuit het perspectief van de verenigingen als van de betrokken overheden.
 - Het formuleren en adviseren van mogelijke acties die de Vlaamse regering zou kunnen ondernemen, deze acties en adviezen toe te wijzen aan specifiek betrokken of bevoegde onderdelen van de Vlaamse overheid en hierbij zowel inhoudelijke, financiële, organisatorische maar zeker ook strategische dimensies te onderscheiden.

3. De opdracht werd toevertrouwd aan de Vakgroep Mechanica van Stroming, Warmte en Verbranding van de Universiteit Gent. De promotor is prof. dr. ir. P. Vandeveld.

Voor de uitvoering van het onderzoek wordt de samenwerking gevraagd van een representatieve selectie van steden/gemeenten. Binnen deze gemeenten zal de situatie van verenigingslokalen onderzocht worden aan de hand van een inventariserende vragenlijst en plaatsbezoeken van verenigingslokalen.

Een stuurgroep zal de werkzaamheden van het onderzoek opvolgen. Een personeelslid van het Steunpunt jeugd, die ook de werkzaamheden van het platform Locomotief opvolgt is lid van stuurgroep, samen met 2 personen van de afdeling jeugd.

- 4 en 5. De aangekondigde ronde tafel maakt formeel geen deel uit van het onderzoek. Deze heeft ook nog niet plaatsgevonden. Ook is er nog geen concreet initiatief genomen om het thema veiligheid op de agenda van de Hoge Raad voor Beveiliging tegen brand en ontploffingen. Het lijkt me aangewezen om eerst de resultaten en aanbevelingen van het onderzoek af te wachten alvorens hiervoor verdere stappen te ondernemen en de concrete organisatie van een ronde tafel te starten.

- 6 en 7. Eerder heb ik ook reeds gesteld dat ik durf overwegen om een Vlaams Modelreglement te op te stellen om te vermijden dat de wirwar aan regelgeving nog groter wordt. Ik wacht hier vanzelfsprekend op de resultaten van het onderzoek om hier al dan niet verdere stappen in te zetten. Mocht het blijken dat dit een aangewezen manier van werken is dan zal ik hier zeker werk van maken. Vanzelfsprekend zal ik hiervoor het nodige overleg plegen met de Vlaamse Vereniging van Jeugddiensten, de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, de Vlaamse Vereniging van Provincies, overlegstructuren van brandweer en de federale overheid. Vanzelfsprekend is ook verder overleg met de sector en de Vlaamse Jeugdraad aangewezen, het werk dat door hen werd geleverd kan zeker worden meegenomen in de verdere werkzaamheden

Tot slot wil ik mijn grote bekommernis voor de brandveiligheid van jeugdlokalen herhalen. . Deze blijkt trouwens ook uit het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari laatsleden ter uitvoering van het decreet van 14 februari 2003 houdende ondersteuning van het gemeentelijk jeugdbeleid, inzake de subsidiëring van gemeentebesturen die een

jeugdwerkinfrastructuurbeleid voeren als onderdeel van hun jeugdwerkbeleid. In dit besluit over de prioriteit Jeugdwerkinfrastructuur, werd veiligheid (werken die de brand- en bouwfysische veiligheid van de jeugdwerkinfrastructuur verbeteren) als één van de zeven aandachtspunten bepaald.

Zoals ik recent aankondigde, start nog in 2008 een Lokalenfonds. Hiervoor is 1 miljoen euro voorzien bij het FoCI. Een subsidiereglement met precieze modaliteiten wordt momenteel voorbereid. De bedoeling is dat lokale verenigingen een projectsubsidie kunnen aanvragen van maximaal 25.000 euro voor bouw- of verbouwingsprojecten van hun verenigingslokaal. Centrale doelstelling hierbij is de extra steun om het comfort van lokalen te verhogen. Maar uiteraard zullen bij toewijzing van subsidies elementen van brandveiligheid een grote rol spelen.